

droppe skattestoppet, eller også må man indføre store offentlige besparelser, som hr. Jens Peter Vernersen så udmærket beskrev det før.

Det er jo grunden til, at regeringen er i en sådan katepine, og det er også grunden til, at en af landets førende økonomer, nemlig overvismanden, meget klart hæver en advarende pegefinger mod regeringen og siger: Der er ikke noget råderum at dele skattelettelser ud af på nuværende tidsrum og heller ikke behov for at gøre det. Vil finansministeren ikke forholde sig til, om det er en rimelig betragtning fra overvismanden, som må formodes at kende til nøjagtig de samme tal, som finansministeren gør? Han skal bare forholde sig objektivt til dem og ikke forholde sig til dem ud fra en politisk vurdering.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der er jo det gode ved det, at politikere er politikere, og overvismænd er overvismænd.

Det, det drejer sig om, er at finde en økonomisk ansvarlig politik og en politisk linje, og regeringen ønsker at påbegynde lettelser i personbeskatningen, hvis det er muligt, og når de kan finansieres. Det er konjunkturudviklingen, det er det økonomiske råderum, der definerer, hvad der i givet fald kan blive tale om, og det er ikke sådan, at regeringen ophæver skattestoppet.

Men jeg har lidt svært ved at forstå på hr. Wammen, om han ønsker skattelettelser eller ikke ønsker skattelettelser. Vi ønsker ikke falske skattelettelser, hvor blot én gruppe får lettelser, mod at andre skal betale mere. Vi glæder os over, at vi nu har haft 429 dage uden skattestigninger, hvor skattestoppet har virket. Det er 14 måneder uden skattestigninger, og det vil igen sige, at tager vi forløbet fra 1993 og til den forrige regering måtte gå af, havde man i gennemsnit én stigning pr. måned, så det er 14 stigninger i skatter og afgifter, som er forsvundet til nul. Det er vi overordentlig glade for, og det tror jeg også danskerne er. Men vores ønske er at bevare skattestoppet og om muligt lempe beskatningen af arbejdsindkomst uden at bryde skattestoppet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1544

12) Til finansministeren af:

Nicolai Wammen (S):

»Hvor mange statslige stillinger forventer ministeren vil kunne spares bort i forbindelse med regeringens oplæg til finanslov for 2004?«

Skriftlig begrundelse

Regeringen har i sine tidligere finanslovaftaler iværksat en politik, som har betydet betydelige nedskæringer i antallet af stillinger inden for det statslige område. På denne baggrund og med hensynstagen til den stigende ledighed for 2003 ønskes det oplyst, hvor mange statslige stillinger regeringen selv ønsker at spare bort i 2004.

Nicolai Wammen (S):

Når det gælder økonomi og ledighed, er enhver regering naturligvis påvirket af økonomien på verdensscenen, men det fritager den bestemt ikke for selv at føre en politik, der modvirker stigende ledighed og økonomisk usikkerhed. Her har regeringen et ansvar, og her har regeringen fejlet.

Kl. 15.00

Et klart eksempel på dette er de store fyringsrunder, som regeringen har stået for på det statslige område. Her har regeringen svunget den store sparekniv med det resultat, at der ifølge finansministerens egne tal indtil nu er blevet afskediget 1.290 mennesker. På denne baggrund er det nødvendigt at høre, om regeringen vil bidrage yderligere til ledigheden ved at fyre endnu flere statsligt ansatte, og i givet fald hvor mange finansministeren denne gang har tænkt sig at prikke.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er rigtigt, at regeringen har valgt en profil, hvor vi begrænser bureaukrati og øger den borgernære service. Derfor oplevede vi i 2002, at der har været en vækst i antallet af offentligt ansatte på ca. 6.000, som er udmøntet i kommuner og amter, og at vi i år kommer til at opleve en vækst i antallet af offentligt ansatte under ét på ca. 3.000, altså netto 9.000 flere ansat i den offentlige sektor over 2 år. Der skal noget til at kalde det en nedskæring. Det er en prioritering, hvor vi ønsker, at væksten i beskæftigelsen skal udmøntes.